ad hoc Deus foret, quod Deus non sit transcendenta-
liter creat. possibilium.

Notionis autem tam suam possibilitatem
patri Cardinalis de Lug. Valentia
Moll. Granad. Sot. Ægid. L. Arr. Con-
Molli. Granad. Salas. Ægid. L. Arr. Conto-
r. Hed. d. 21. §. 9. Arg. quod omnipotentia D. quomodo dari, contineret
eminenter possibilia omnia, sed si haec possibilia im-
plicarent non posset illa continere eminenter, quod non est
haec implicatio, sed contra; quod haec omnipotentia [illegible] ita est completa
possibilitas, ut si implicarent, ea ipsa deficeret. Pr.
min. nam de majori nemo dubitat; nam si haec om-
nipotentia Dei non continet eminenter Chymeram, quia Chymera
implicat, quod si omnia possibilia implicarent, non illa
continet eminenter. Pr. cons., quia ista continentia eminen-
tialis non est aliquid distinctum ab omnipotentia Dei, quod si deesset
haec continentia eminentialis, ita haec omnipotentia deficeret.
Pr. cons., quia mutatis praedicatis essentialibus, mutatur rei essentia
atque tunc temporis mutarentur; Pr. min. quia omnipotentia illa productiva
creaturam in illo eventu non foret productiva, sed
hoc est quid infectum, de sua omnipotentia, de ab illa indiv. sum-
pta.

Dices: quae potest audire, est dicta ab illa
quae non potest audire; quae potest generare ab illa, quae non
potest: ergo quae potest elevari ad productionem [illegible], est dicta

ab illa, q. n. pot elevari ad productionem extra se;
po et oppor, q. n. poenas producere istam possibilio, q. pot
hac oppor, q. d. facta dati, ees dicta opposita, q. n
maneret id Deus.

Dices 2o q. hoc connexio impossibilibus ista
tu n. arguit in Deo imperfectionem; nam
sub conditione impossibili imperfectio, et inconveniens,
q. d. desineret esse Deus; et totum inconveniens oritur q. d.
Deus deficeret ab sua, oritur possibilibus, ob ostenditur n. esse
inconveniens, q. d. si Deus n. tribueret praemium juxta
promissum foret injustus, et infidelis, si falsum dice-
ret, n. fore verax, si mentiretur peccaret. atq in
hoc cum sub ratione conditione illa deficeret veri-
tas Dei, justitia, et santitas, d. ponere inconveniens,
t imperfectio in Deo, q. d. deficeret opposita sub isti
conditione impossibili.

Inst. maximum inconveniens est, q. d. ens n. sit
magis necessarium q. m. ens creatum possibile, q. d.
n. sequitur ex dictis, q. d. Deus n. posset mentiri falsum dicere
sta atq sublata formica possibili tolleretur oppositum
po esse possibile formicam, tam necessarium foret, q. m. op-
positum. D. id seq. male subtrahitur, nam tam necessarium
e esse Deo mendacium impossibile, q. m. esse Deum;
tam necessarium peccatum impossibile, q. m. esse Deum;
nam si deficeret sanctitas, t fidelitas in Deo

differentiæ Dei, quod tam necessarium est peccatum, et
mendacium impossibile Deo, quam bonitas et autem
Dei, ita tam necessarium erit eius autem oppositum, quam ob-
tum possibile, si in fidelitatis conceditur negare
mendacij et oppositum impossibilitate creatura nam sicut pec-
catum possibile redderet Deum impossibilem, ita etiam
facta impossibilia redderent Deum impossibilem.
Ita ingeniose philosophati Joannes Joanis.

Adde etiam Lynt. et Cont. posse dici Deum
non esse rem maximum omnium impossibilium, nam
ipsi Adversarij dicunt omnia impossibilia dicere impossibilia
facti, sicut omnia facta dicere in facto, sed excludunt
eam veritatem: sicut omnis mors corporis est desertio, quae
destruit omnem animam inter corpus et eam. Unde erunt
non esse absurdum dicere Deum in expressione non esse magis
necessarium, quam creaturam possibilem in possibilitate ad [illegible]
excellentia et dignitatis.

Dices Adversarius, quod hoc eadem opposita mun-
dana continentur eminenter, sed conditionate il-
la possibilia sunt non eam impossibilia: unde ad hoc Dei
intelligere possunt producere quod non ad regnare et creaturam [illegible]
[illegible] implicarent. Sed in quantum hoc continentur
conditionalis videtur fictitia, nam ex illam
possemus dicere Deum itaque quod non implicaret
destinem intelligibile nam si [illegible] possibile

ob illo attingendi: item dicamus habere vir-
tutem ad videndum, dato, quod non repugnaret lapidem vi-
dere; item dari in Deo virtutem ad producendum
alium Deum, dato quod alius Deus esset producti-
bilis: item eundem Deum non dari, si repugnaret
habere non unum Deum, quia adhuc posset illud producere,
dato quod non implicaret.

Confirmatur: Doctrina tradita, quia ego non di-
cor omnipotens, quia omnia mihi impos-
sibilia, si possim producere quod mihi non implica-
verit; quia est Deus non est omnipotens, si creaturæ impos-
sibiles, si possit producere quod non implicaret. Deinde
inde quod male dicerem Deus posse producere quod non im-
plicat, si omnes creaturæ in illa hypothesi implica-
rent.

Confirmatur 2º: nam Creaturis implicantibus non habere po-
tentiam ad producendum unum Deum, ergo
unum Deum relate ad illum est impossibile, licet absolute produ-
cibile sit a Deo. Quod fortiori Deus diceretur ab-
sens habere potentiam ad producendum possibilia, si possi-
bilia non solum respective, sed etiam absolute manerent im-
possibilia. Unde probatur contra Adversarios: haec virtus
productiva possibilium conditionatorum, dari in Deo,
si non dari. Sicut scientia conditionata de futuris con-
ditionatis dari in Deo, licet obiectum sit conditio-

conabitur

Si dicant, qd n dari qo hic Deus hens virtem
ad producenda possibilia, & Deus n hens virtem ad
producendo possibilia; dari qd n rignarent, fortiq
dicendum qo Deus d facto ipsum transcendes
ad hec possibilia. Si dicant, qd totis virtus
productiva jam d facto dati in sui fortis
esse implicarent: sed, sed cur non Deus non
n diceti haec virtem ad producendum illum
sed d facto illa implicet, qo forte sin implica-
ret, illud produceret.

Adde qd si Deus hiat ordinem ad possibi-
lia conditionata, ad hunc fore relum trans-
cendes ad creas, qs conditionate viret. Sicut aut
consideratio qs crederet Adam, si uocetur Deo ad fi-
dem, sustentandum fore, vit transcendentia ad con-
sensum liberum Adi, & in illum conditionate vir; qo ad
hunc etiam adversarios Deus foret relum transcen-
dens.

Ulti sc qa sicut Deo tot Mose in poss
ducere creas, sin ragnent, ita Deo esse n
n poe producere creas, si ragnent: qo Deus ab eterni ma-
gis status poens producere creas, qm impoens. qr Deus
abste n cet impoens, le producibus omm creatum
in poe, & n poe lima extra eius essentiam; sed hoc n
e dicen. ponens mius ille phandi.

Dices 6º quod Deus nō posset producere ignem coexistente possibili igni; Contradictio igni fieret impossibilis, id Deus possit coexistere impossibili igni, quod dici non potest. Nam res impossibilis dicit duo contradictoria in ordine ad suam existentiam. Deus vero coexisteret his duobus contradictoriis, si existeret, atque hoc repugnat; ergo.

Dices 7º quod inter unum idem dari possint plures; sicut, existente uno, debet esse adaequatus; existente roasi, existeret his; atque Deus idem est eminenter ignem et Leonem, quod existente igni, vel Leone, existeret Deus. Dices ultimo, quod a sanctis, et veris in Deo nihil conditionatum ad fingendum et dicendum quod dari contingerit; si dicti, in tunc est Deus mendax, dato quod peccet, mendacium proferat, quod sit impossibile.

Hoc argumentum contrarium probo sic. Nulla est indecentiam quod Deus ex seipso dependeat a creaturis possibilibus, ut tio sua actu dependente ipsa est viribus firmi, nisi dependeret in actu. Unde Hurt. dicit hoc arguere perfectionem infinitam Dei; arguit enim in Deo ... omnium creaturarum; si tamen formidas hoc nomen dependentiae admittere in Deo, quod non abhorret Arr. neque Granad. dices inter Deum et creaturas possibiles dari connexionem necessariam, quae connexionem sufficit quod unam non possit dari sine alia, sicut non potest dari Filius, Pater

aeternus

sine Patre neque Pater sine Filio, et tu Pater
non dependeas a Filio

Ad confirmationem autem [illegible] a ce[illegible]
[illegible] [illegible] nam, tum maior quam dic[illegible]
zum in [illegible] immensitas [illegible] [illegible]
nam non [illegible] hac immensitas [illegible] non [illegible] possi-
bilis [illegible] creaturae [illegible] correre [illegible] immensitas
[illegible] in dari hac immensitas in [illegible] ante [illegible]
creaturae [illegible] correat [illegible] possibilis [illegible]
[illegible] immensitas [illegible] correre [illegible] correre
[illegible] creatis possibilis [illegible]; atque si [illegible] creata po-
ssibilis repugnaverit [illegible] correre [illegible] impossibilis,
[illegible] foret unio si repugnaverit [illegible]

Ad [illegible] confirmationem [illegible] quod [illegible] [illegible]
[illegible] Deus [illegible] non cognoscere futura
[illegible] libera ad cognitionem futura libera [illegible]
nans, [illegible] fieri. [illegible] male infertur [illegible]
[illegible] inferri, quod [illegible] Deus [illegible] non cognoscere futura
transit ad cognitionem futura [illegible]
creatis transit ad [illegible] in [illegible] cum [illegible]
[illegible] tum ad futura, tum ad possibilia; unde si
futura non [illegible] cognoscibilia a Deo, [illegible] ab [illegible]
[illegible] cognita [illegible] ad futura. quod [illegible] Deus [illegible] non cog-
[illegible] futura libera, et [illegible] libere [illegible] trans-
ire ad cognitionem, et [illegible] libere

qn mutetur Deus in se ipso, et quod sit ultima de[illegible] in
intelligibilibus, qm dicit ordinem ad extendendam ad a-
lias quoque; quaestio mihi explanatur facilius. Deinde
si argumentum aliquid valeret, diceremus Deum posse pro-
ducere aliquid de novo, quin mutetur. Tenet ergo perma-
nere sub ratione Philosophi.

Ad exemplum de gladio in vacuo vir-
tute creata. Dico facere in natura non; non
si non possibile foret, quod ille gladius scinderet,
certe non haberet potentiam ad scindendum propter quod ad-
versus non; atque nunc possibile est statim quod scin-
deret, ideo [illegible] in vacuo servat suam vir-
tutem, et potentiam ad scindendum, et tunc eandem naturam.
Ita ergo si non foret possibile, quod posset
producere, creaturas non, et ista si [illegible] mutaret
in se ipsum virtutem eminentialem, quam modo habet; non
in mutari ista [illegible] transit in productione, sed
eius, quod possit producere ut in mentis as correret.

Ad [illegible] fundamentum [illegible] negatur non
est ergo sit ad [illegible], et Deus sit
[illegible], et non [illegible] creaturas [illegible], quod Deus
non habeat [illegible] est neque concedatur creaturas po-
sibilis [illegible], non [illegible] quod non concedatur creaturas
possibilis [illegible] in [illegible] in natura
dari invenientur, imo [illegible]

Coicabilia sui. Neq; dic. qd Deus poterit
hre relatoem contra hm. cu creatis. Nã a=
liq. idem. totum. R. donec intiam, qa relao
qnolis e ad existiam tri, i qd existia cre=
arum sit contingens, nulla q. entis Dei insecã de no=
uo ueniet, tũ rõ n' dabit relao contingens nullo. atq
conexio transcend. ej ĩ poibili, ñ e ad existentiam
neq; contingens sed ad poibilitem oio necariam, et
immutabilem.

Ad 3m R. neg. cõam. Ad ein major
necessitas Dei in eindo sit de nostr. qd
Deus sit ens nobilius, et independens ã creaturis
ã ca sui ee, sed ĩnd. poss. declare, qd tam De=
us qm poibiliad sint necaria, et qd Deus ita
sit conexus ĩ poibili, ut si tollerent poibilia
tolleretur Deus unde Deus et crea poibiles sunt
naria, et Deus pendet ab illis ut ã rõ ĩcomitan=
ter, sicut pendet ã mtis negãoib. s. mortis mor=
talitis, creois, destruois, lapidis, et silib.

Sed si hoc stat, qd Deus conueniti sub=
sebitur ĩ specie, sd non videtur ita resiliendo.

qd 4a. R. neg. e stat conexis ĩ ontite physica pec=
ci, et hac poi omissiõe, id ĩ peccaus a se facti=
bili, neq; tres sic Deus talis eet nã, in n' poit
omittere peccatum jam eet dixisse Deus

ab ipso, q peccatum posset committere atq si peccavit
est impossibile, b. h. stocza Deu comitti gotta

Vesta, hoc Propositio est solum trans-
cendentis ad creas. spectare circa creas, et
ad illas ordinari, sed hoc dependere a priori et
n a posteriori, ut tenet in Gramat. argum est et
nil, nam impossibilitatem qd n influat physi-
ce in aum, sed correspondere eam, et quamvis sig-
num. qd ostenditur in serie D. i sobolorum
dirissite, i libera, maria, conditionata et absolu, neq
hoc est ostendisse a priori, sed a signo et qd argui-
ti esse. Addo qd xa ideo Deus dependet
ab aliq. impossibili, et ob hoc consecutive
alio Deo impossibili, si en fieret posset lis
talis Deus primus, et a fortiori ... quod
a fortiori poterit esse connexus impossibilib. Item
Deus dependet ab impossibilitate peni in ordine
Chymerae, quod est Vta

C. II. 2º oipoa n ordinari primario
ad creas. sed secundario gotta
a ordinem ad suo ipsu primario est pam, et
licet in ordine ad bstum sed intra Deum n hoc
bstum, ac a ordinem ad creas illud hoc. Pb. 3
pba, qu primario ... ordinari ad
creas possibiles. Instat Deus, o oipoa, ipsa se

possibile creari. At Deum esse posse creatorem ha
bet etiam, quia est requisitum ad creationem alicuius
rei, virtus potentiae illius infinita ergo...
creativa summe.

Dices. Omnipotentia habet duplex esse primarium
et secundarium, ergo si Deus habet posse
alicui ad hoc necessarium est primarium.
Sed contra est, quia est secundarium non requi
ritur a primario. Sed quia deberet requi
siti aliquid ipsa secundario habere ad creationem
essentiae, tunc etiam esse effectum suum essentia
liter possibile. Negatur aliquid ipsum secun=
darium omnipotentiae esse possibilitas, sed non lo=
quimur de potentia secundario et in se, de omnipotentia
possibili, aliter diceremus Deum habere omnipotentiam
et virtutem ad producendum alium Deum, quia
si non repugnaret Deus illum produceret. Item
Filium habere infinitam virtutem ad spirandum
alium Spiritum sanctum, quia in ea actionis illum
inspirare dare posset esse spirabilis.

Posita ratione, tota ratio, tunc sibi
ea creatio non habet in suo principio ratione esse
duplex. Sed omnipotentia considerata per ordinem ad posse
et esse creatorem. Aliter diceremus posse
non monere illum quod est primarium.

to oppositum quod est secundarium; id duplex re- 58

pugnantiae, etc. 3° illud est secundarium

quod dicunt efficere impossibilia oppositis possibilibus non

est potentia possibilitas, immo quo dicunt efficere

potentiam. Alterius veritas efficere possibilia oppositis po-

ssibilibus quod videtur nugatorium: quoniam dubitat oppositis

possibilibus efficere possibilia, inferat et id quod sequitur;

non tamen primum quod opponitur maneat, et relatio quod oppo-

sitis possibilibus sequitur illius.

Dico 1°: quod non Deus concedit impossibile,

Sequitur quod concedit impossibilitatem chy-

merae; quod chymera est impossibilibus, quod Deus

in hoc potentiam ad producendam illam ... gra-

ntia in sua rerum. Probatur: totum nam impossibili-

tas chymerae extra repugnantiam rerum est dicit

impotentiam in Deo ad producendam illam, et Deum

carere hac potentia sit fieri nulla in ... si-

cut carere potentia ad mortem, ad ... ad peccan-

dum etc. Unde est concedi ... effectum,

ita ut sit impossibilibus effectum si ... potentia est; et ra-

tio quod est, si effectus impossibilis; ... in ... co-

mitanter, sicut ... in ... .

Neque ... possibilitas ... quod

... id ... Dei. Possibilitatem positi-

vam est quod ..., ... possibilitatem actiua,

t oppositum, q concebitur ut transcendentalis possibilitas creaturarum. Neque inferas quod ut velle Deus amabit necessario possibilia. A ad verum in vobis. Unde sicut verum concedo ex cognitione possibilium, ita [illegible] ab amore possibilium.

Unde deducitur Deum non solum necessario connexum cum possibilibus omnibus, sed et cum liberis [illegible] parti. Ergo sicut [illegible] possibilibus [illegible] res [illegible] eminenter, quomodo [illegible] in Deo [illegible] deficiente uno [illegible] deficeret [illegible] omnium. Ergo [illegible] eminentia [illegible] in [illegible] omnium possibilium, posito [illegible] deficeret [illegible] unius, deficeret [illegible] omnium.

Deducitur [illegible] deinde [illegible] Deus sit velum transcendentale creaturis. Si [illegible] velum transcendentale [illegible] aliud sub ratione munerii ostendendi et accipiendi. Nemo [illegible] Deus [illegible] creaturis possibilibus est [illegible] dare [illegible] existentiam. Si velum transcendentale [illegible] signat connexionem [illegible] inter Deum, et creaturas possibiles, [illegible] velum transcendentale [illegible] signat dependentiam a priori [illegible] necessariam. Si [illegible] velum transcendentale [illegible] dependentiam rigorose, [illegible] non est admittendum in Deo [illegible] admittimus [illegible]

em

q. si illud fuerit admittere non dependentia a poste-
riori, dicendum tamen habere non dicere dependentiam [illegible] liter
in existentia, i possibilia non possunt non esse ab Deus non dat
efficientem existentia, & sic quamvis dicantur in
essentia, sine indigentia, quo non dependent Deus in
indiget illo ad intelligendum, sed non dependet ab
illo ut indiget, [illegible] relucet quod 4o.

Sect. 4a

Quid sit causa in actu 2o

Dixi iam superius causam in actu per suam virtute,
vel primum quid constituatur in actu 2o. Et hoc consti-
tuit formaliter suam causalitatem. Quia illa constituti
in actu 2o constituit per actionem, vel aliquam per amorem.
quo est causa per causalitatem. Unde ita definitur causalitas, influ-
xus dependentibus, quomodo est causa in suo genere actu
influit in effectum, vel talis.

Ex hac definitione colligitur causalitatem non esse re-
lationem connotantem causae ad effectum. Probatur
relatio non est influxus, sed potius resultans ex influ-
xu causae in effectum. Probatur 2o quia relatio supponit effectum
iam causatum; quo non est causalitas illius, causalitas enim est
prior effectu [illegible]. Duos vero grant [illegible] conditio-
nes ad causalitatem; 1a ut ipsa immediate dependeat
a causa. 2a ut mediante illa dependeat effectus a
causa. Probatur 1a, quia si causalitas dependeret mediante

dicta alia

nario daretur processus in infinitum, deinde quod
quia nec esse dependeat mediate calitate admit
inserviret calitas.

Dissentiunt v calitas sit aliquid dis-
tinctum a sua causa Rossienses. Probatur
quod Deus potest separari, distinguitur ex natura rei,
sed causa potest separari a sua calitate quod autem
Probatur minor quia Deus ab aeterno existit quin cau-
saret aliquid causando extra. ignis quoque existit an-
te quam produceret aliam ignem, Philippus existebat
ante generationem Alexandri. ergo calitas distingui-
tur ab entitate cum sit quod jam dabatur tota entitas
causae ante calitatem, et productionem effectus.

Unde concluditur calitatem distingui ab effectu ex
natura rei. Probatur quia producit effectum a causa inseparabilibus
separabilibus esse, nam potest dari effectus quin antea
sit causa, et causa quin antea est causatio. Probatur potest
quia ignis hic antea existit quin existat ignis a quo
producitur, sanctus filius potest existere quin antea ge-
neretur a sanctissima Virgine Virgo sanctissima et humanitas
Christi Domini, et in humanitate antea non causatur ab Virgine sanctissima
potest existere et sub forma, quin antea forma causetur anima
quod habeat productionem a causa antea, quod distinctum ab
effectu. Unde causalitas quod distinctum a causa, et effectu
sit sumptibus in utroque potest dari antea quin antea anima

omni ab alio causati

Arg. 5. si repugnaret quod sit causa pos-
ni eo, quod effectus non sit pendens
[illegible] in causis [illegible] modalis, [illegible]
[illegible] minus [illegible] effectum

Arg. 6. una obiecto [illegible]

Si [illegible] aliquis sine novo entitate
[illegible] denominabitur [illegible] effectus sine
aliquo entitate [illegible] mia. [illegible] relationes
tales [illegible] distas a fundis et [illegible] argum.
[illegible] ratio [illegible] denominatio [illegible]
[illegible] denominationis [illegible] ponunt [illegible]
a fundis [illegible] connotat [illegible] denominat [illegible]
[illegible] et [illegible] causa [illegible]
accipitur relatio [illegible] effectus [illegible]

Arg. 7. [illegible] causalitas [illegible] creatio [illegible]

[illegible] ab effectu [illegible] creatio [illegible] ponunt
existere sine [illegible] producantur a Deo [illegible] nullus ef-
fectus causati a Deo [illegible] causalitatem [illegible] Angelus [illegible]
creatio [illegible] producari a Deo [illegible] [illegible] ad
[illegible] [illegible] fuerit [illegible] dicta. [illegible]
[illegible] Demus [illegible] nullus effectus [illegible] pendeat
a Deo ponunt [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] creatio
[illegible] [illegible] producia [illegible]

sit et cum 2o et tunc conservari perfectione a Deo
Deo ut stare audit, et hoc sine nāria productionem
actionem a 1o et si conservet et cum 2o sed poterat
produci a solo Deo et ab illo solo conservari
productionem actionem. Deinde si effectus productivus a solo Deo
ut Angelus, tunc [illegible] et produci et conservari et a
causa secunda [illegible]; atque productionem actionem [illegible]
Creo [illegible] et a Deo per actionem distinctam a [illegible]

Prob. quod dabitur productio in infinitum. Dico quod
conservatio distinguitur ab effectu et effectus [illegible]
sua cum quod [illegible] aliam conservationem distinctam et sic in infinitum.
infinitum. Et neque ratio quod [illegible] in genere productionis
omnis est [illegible] totius, et [illegible] immediate [illegible]
sit immediate et [illegible] egressio a [illegible], neque [illegible]
[illegible] aliqua conservatio distincta; [illegible]
[illegible] extrinsecus, relationis ut referatur ad terminum.

Arguitur in [illegible] productiones passivas non distinguuntur
a [illegible] quod neque in [illegible]. [illegible]
in [illegible] nihil distinguitur ex parte rei, sed realiter non est, ita
et [illegible] [illegible] [illegible]. Unde productiones passivas non distinguuntur
a [illegible] productionis activae non distinguuntur a [illegible]. [illegible]
do quod in [illegible] [illegible] est [illegible] productum [illegible] a
[illegible] neque [illegible] extra [illegible] [illegible] productio
ni a [illegible] et id [illegible]. [illegible] Unde [illegible]
sat ratio distinctionis inter productionem pos-

sibilem-

possibilem, et tamen ab effectus creatus pot. existere, qu autem causet ā suo cā, sed hoc, fictio mō:

Und colliges causationem distingui ab effectu formaliter modaliter. At hac distinctio sufficit sed n. st multiplicanda realiter, qu eadem positum do, qa dareti quassim in infinitum, nam unio, qui unireti tro producti, p aliam causationem, haberet p aliam unionem, et sic aliis, donec colligi causationem n pot existere sine tio, tam cā, ti effectu prodo, ri sine hac nō cālite pot cō fieri, sed hoc constituunt distinctionis modalis, qd etiam.

Colliges 2o tot ē colitatis, qt ii cā. Ergo cā distinguntur, p colitatas, qt esse n in natura, qd ista colitates distinguntur ex natura rei modaliter, sed sufficit distinctio virtualis inter istas, nam eadem ao, qua, ut agens, ē colitas cā efficientis, et, qa est tro qabi, ē colitas mer cā motiva, et qua causeti egredi ā ps, ne movente, ē colitas cā finalis, qd ad hoc inter colitates sufficit distinctio virtualis.

Subsect. 2a

V. Colitas ponati ex parte.

Sī colitas ponitur ex pte effectus. Sed, ratione ores coitas probati, qd causalitas ē influxus, sed influxus potest esse fieri rei, qd ponitur ex parte rei, ut effectus